

Syften (Maqasid) med Surah 19 Maryam

Sura Maryam är den nittonde suran i ordningen bland Koranens suror, och den fyrtiofjärde i ordningen för uppenbarelse; den uppenbarades efter sura Fatir och före sura Taha, under det fjärde året av profetens kallelse. Den är enligt de flesta lärda en mekkanisk sura. Antalet verser är nittio.

Dess namn

Namnet på denna sura i mushaf, i tafsir-böckerna och i de flesta hadithsamlingar är **Sura Maryam**, eftersom berättelsen om Maryam (Maria), frid vare med henne, nämns i den. Denna benämning återges från Profeten ﷺ i en hadith som återges av al-Tabarani och andra: från Abu Bakr ibn Abd Allah ibn Abi Maryam al-Ghassani, från sin far, från sin farfar Abu Maryam, som sade: "Jag kom till Profeten ﷺ och sade: 'O Allahs Sändebud! I natt föddes en dotter till mig.' Han sade: 'Och i natt har Sura Maryam uppenbarats för mig, så ge henne namnet Maryam.'" Därför kallades han Abu Maryam och blev känd under denna kunyah.

Ibn Abbas - må Allah vara nöjd med dem båda - kallade den även **Sura Kaf-Ha-Ya-Ayn-Sad**, och så förekommer dess namn i Sahih al-al-Bukhari i tafsir-boken. Al-Suyuti räknade den dock inte i *al-Itqan* bland suror som har två namn, kanske eftersom han inte ansåg det andra som ett egentligt

namn.

Suranas dygder

I surans dygder finns bland annat det som återges av Imam Ahmad i hadithen om Umm Salama – må Allah vara nöjd med henne – i berättelsen om migrationen till Abessinien och mötet med al-Najashi. I den berättas att han kallade sina biskopar, som bredde ut sina skrifter omkring honom, och sade till Ja‘far ibn Abi Talib: ”Har du något av det som er Profet kommit med?” Ja‘far sade: ”Ja.” Al-Najashi sade: ”Läs det för mig.” Då läste han början av *Kaf-Ha-Ya-Ayn-Sad*. Umm Salama sade: ”Al-Najashi grät tills hans skägg blev vått, och hans biskopar grät tills deras skrifter blev våta, när de hörde vad han läste för dem.” Sedan sade al-Najashi: ”Vid Allah, detta och det som Mose kom med utgår från samma källa.”

Ibn al-Mubarak återger med sin kedja att när versen *’Och det finns ingen av er utan att han skall komma till den’* (19:71) uppenbarades, gick Ibn Rawaha hem och grät. Hans hustru började gråta, tjänstekvinnan grät, och hela hushållet grät. När hans tårar stillnade sade han: ”O min familj! Varför gråter ni?” De sade: ”Vi vet inte, men vi såg dig gråta, så vi grät.” Han sade: ”En vers har uppenbarats för Allahs Sändebud ﷺ där min Herre informerar mig att jag kommer att passera över Elden, men Han har inte informerat mig att jag kommer att komma ut från den.”

Suranas syften (Maqasid)

Denna sura uppenbarades som ett svar på judarna – må Allah förnedra dem – för deras fruktansvärda anklagelser mot Maryam och hennes son Isa, frid vare med dem. Därför innehåller den ett klagande av renheten och fromheten hos Al ‘Imran.

Suran innehåller tre huvudsakliga syften:

1. **Att fastställa Allahs enhet (tawhid).**
2. **Att förklara Hans upphöjdhet över att ha barn.**
3. **Att fastställa uppståndelsen på Domedagen.**

Utöver dessa huvudsyften innehåller suran följande:

- **Berättelsen om Zakariyya**, som visar Allahs makt genom att Han skänkte honom ett barn vid mycket hög ålder – en ära för Zakariyya utöver det som nämnts tidigare.
- **Talet till profeten Yahya** att ta emot Skriften *”med kraft”*, det vill säga

med allvar, flit och beslutsamhet – vilket också är en uppmaning till alla troende att ta religionens och livets angelägenheter på största allvar.

- **Berättelsen om Maryam och Isa**, som bekräftar Allahs makt att skapa utan orsak, då Han skapade Isa utan far och gav honom förmågan att tala i vaggan. Den fastställer Maryams renhet och kyskhet, och är en ära för henne genom detta mirakulösa barn. Efter berättelsen följer ett avgörande klargörande i frågan om Isa, där judar och kristna tvistat.
- **Berättelsen om Ibrahim** med hans far och folk, hans avståndstagande från avgudadyrkan och gåvan av rättfärdig avkomma.
- **Lovprisning av en rad profeter**, och klander av vissa efterkommande som avvek från deras väg, särskilt bland bokens folk och avgudadyrkarna, som yttrade grova ord genom att tillskriva Allah ett barn och förneka uppståndelsen.
- **Fastställandet av Allahs herravälde** över himlarna och jorden, och befallningen att dyrka Honom ensam samt att ha tålamod i Hans lydnad:
”Herren över himlarna och jorden och det som är mellan dem – dyrka Honom och var uthållig i Hans dyrkan.” (19:65)
- **Återgivning av avgudadyrkarnas förnekelse av uppståndelsen**, och deras arrogans gentemot de troende:
”Och människan säger: ’Skall jag verkligen, när jag dött, föras fram levande?’” (19:66)
- **Varningar** genom att påminna om vad som drabbade tidigare förnekande folk av utplåning och straff.
- **Beskrivning av Paradiset och dess folk**:
”Eviga lustgårdar som den Nåderike har lovat Sina tjänare i det fördolda. Hans löfte skall helt visst infrias. De skall inte höra något meningslöst där, utan endast fredshälsningar, och de skall få sin försörjning morgon och kväll.” (19:61-62)
- **Varning till avgudadyrkarna** att deras avgudar kommer att överge dem och bli deras fiender:
”De tog sig gudar vid sidan av Allah för att de skulle vara dem till ära. Nej! De skall förneka deras dyrkan och bli dem till fiender.” (19:81-82)
- **Allahs löfte** att Han skall lägga kärlek i de rättfärdigas hjärtan för de troende:
”De som tror och gör goda gärningar – den Nåderike skall lägga kärlek för dem.” (19:96)
- **Diskussionen om uppståndelsen**, och skildringar av Domedagens scener:

"Den dag då Vi samlar de gudfruktiga inför den Nåderike i procession, och driver de brottsliga till helvetet törstande." (19:85-86)

- **Skildring av hela skapelsens avsky** inför påståendet att Allah har ett barn:

"De säger: 'Den Nåderike har tagit sig ett barn.' Ni har kommit med något förfärligt. Himlarna håller på att rämna av det, jorden att klyvas och bergen att falla samman." (19:88-90)

- **Betoning av Koranens roll** som glädjebudskap för de gudfruktiga och varning för de trotsiga:

"Vi har gjort den lätt på ditt språk, för att du skall ge de gudfruktiga glädjebudskap och varna ett stridbart folk." (19:97)

- **Upprepningen av namnet "Den Nåderike" (ar-Rahman)** sexton gånger och ordet "barmhärtighet" fyra gånger, vilket visar att ett av surans syften är att fastställa denna gudomliga egenskap och bemöta avgudadyrkarnas förnekelse av den.

- **Suran avslutas** med en stark och gripande scen av tidigare folks undergång:

"Hur många släkten har Vi inte låtit gå under före dem! Kan du känna någon av dem eller höra ens en viskning?" (19:98)

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)